

Tekst: Birte Hegerlund Runde
bihe@agderposten.no/mob. 971 91 630

Foto: Erik Holand
erho@agderposten.no/mob. 975 69 613

Når hunden din

Plutselig mister du din beste venn og faste følge. Da Evy Johnsens fem år gamle dalmatiner, Zebra, døde, var hun aldri i tvil om at en ny valp skulle inn i huset. Sorg over tap av kjæledyr, er forskjellig.

Prima hopper nedover det rimbelagte, stive gresset i hagen utenfor sitt nye hjem. Matmor Evy Johnsen ler av den oppspilte valpen, som er glad for å få besøk av Agderposten. Fotografens kamera går nesten i bakken og brillene hans flakser i det Prima litt for ivrig prøver å utforske linsa.

– Nå begynner vi å bli kjent, og det er nå jeg begynner å bli glad i henne. Det første døgnet var vanskelig. Det var noe helt nytt som kom inn her som jeg og Zebra hadde bodd. Det var et rabalder. Det var sårt og føltes ikke riktig. Jeg trodde jeg var ferdig med sorgen, men det var jeg ikke. Det ble så endelig da hun kom i hus. Men nå er det riktig, sier Johnsen om den tre måneder gamle jakt-golden som bærer det klingende navnet Prima.

Johnsen legger vekt på at hunden ikke er noen erstatning for den som døde i august.

– Nei, hun er ikke Zebra. Vi to var veldig samkjørte. Vi kunne bare kikke på hverandre, og så skjønte vi begge hva vi ville. Hun her skjønner ingenting, sier Johnsen og klør Prima bak øret.

Prima er ikke bare en annen rase. Hun er også et helt nytt familiemedlem.

– Tenker du på at det er trist at denne hunden også skal dø fra deg?

– Jeg får nyte det jeg får. Er jeg heldig får jeg ha henne her i 10 år, sier Johnsen.

Hun gleder seg til mange fine turer sammen. Og kanskje blir det jakt.

– Det betyr ekstremt mye for meg å ha hund. Samholdet og tilhørigheten med andre som også har hund, betyr også noe. Hunden blir en stor del av livet, men den kan aldri overta familieforhold eller menneskers rolle, selv om den likevel er et familiemedlem, sier hun.

Hun opplevde å miste broren sin i kreft for noen år siden. Da var det mange som ikke turde å snakke til henne om det. Men tapet av hunden Zebra i høst, er det mange som ytrer seg om. Hun opplever at mange ikke tar hensyn til at en faktisk er i sorg over tap av en hund. Noen mener det bare er et skuldertrekk, og kunne få seg til å si at man sørger over mennesker, ikke dyr.

Johnsen er opptatt av at folk skal få lov til å sørge, selv om det er over et dyr.

Samtidig var det også mange som ringte henne og støttet henne.

– For folk er det lettere å vise medfølelse i sorg når det gjelder dyr, tror hun.

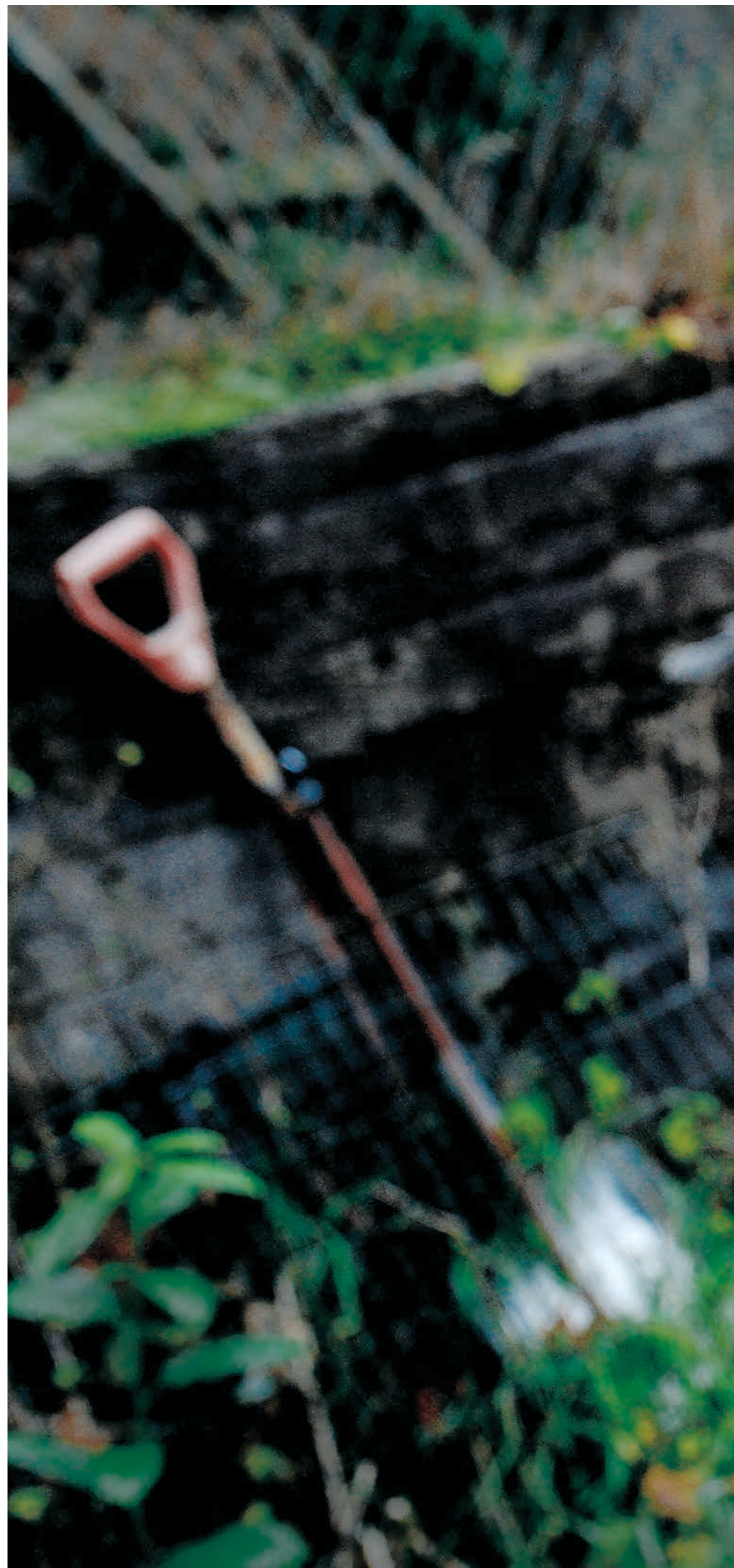
Inne i stua, over sofaen som er dekket av tepper som beskyttelse mot hunde- og kattehår, henger bilder av prikkete dalmatinere. Et av dem er Zebra, som døde i høst. Hun ble syk, og så gikk det raskt til dyrlegen da det ikke var noen vei tilbake.

– Jeg fikk min første hun i 1997, og dette er min femte. De er en stor del av livet mitt, sier matmoren.

Trenger nytt hjem med mye kos og klem

Hermann er en kosepus som helst vil ha fangst for seg selv. Nå leter han etter et fast fang å ligge i.

Hermann er en snill og omsorgsfull pusekatt på fire år. Han ble funnet i Risør som gattekatt da han var helt ung gutt, og ble adoptert av en familie. På grunn av allergi i familien kom han til Gautes omplassering. Han er vant med andre dyr, både katt og hund, men mest av alt ønsker Hermann seg et hjem uten for mange å konkurrere om kosen med. Hermann er en skikkelig kosegutt og elsker et godt fang å ligge i. Kunne du tenke deg å gi Hermann et trygt og varig hjem så ta kontakt med Gautes omplassering på tlf. 46611832. Se også www.gautesomplassing.com.

Evy Johnsen og hunden Prima er lykkelige sammen. Sakte, men sikkert forsvinner

DYRA
våre

dør

sorgen over den fem år gamle dalmatineren, Zebra, som døde i høst.